

stillet et Underændringsforslag af et Mindretal, som gik ud paa, at de foreslaaede Lønninger for Underklassernes Vedkommende skulde forhøjes noget. Dette Underændringsforslag blev forkastet ved 2den Behandling, men ved 3dje Behandling skete der fra det færdige Udvalg en Henstilling til Ministeren om at tage det reiste Spørgsmaal under Overvejelse og søge at forbedre de Lønningsforhold, der var Tale om, og saa vidt jeg erindrer, stillede Ministeren sig ret velvillig dertil og lovede at tage Hensyn til den fra Udvalget gjorte Henstilling. Der var tillige under det Underændringsforslag henvendt nogle flere Klasser af Jærnbanearbejdere end under de bestemte Lønningsvilkår, og de saa Bemærkninger, jeg skal gøre, gaa i Retning af, om ikke den højtærede Minister, naar han vil tage Hensyn til Udvalgets Henstillinger og forbedre de underordnede Funktionærers økonomiske Stilling, da vil være saa god at tage Hensyn til, at ikke nogle af Jærnbanefunktionærerne skulle blive forglemte ved denne Forbedring af Lønningsvilkårene. Jeg skal henvise til, at i det Underændringsforslag, som var stillet, og i de Lønningsklasser, som her ere angivne i Lovforslaget, synes der at være en enkelt Klasse af Arbejdere, som er forbigaaet. Det kan jo være, at der er flere, men jeg er ikke i Øjeblikket i Stand til at nævne mere end en enkelt, nemlig den Klasse af Arbejdere, som er beskæftiget ved de sjællandske Baner — om der er noget tilsvarende ved de jydsk-sjyenske Baner, skal jeg ikke kunne sige; men i alt Fald er der en saadan Klasse af Arbejdere ved de sjællandske Baner. De benævnes Redelpassere og ere beskæftigede med at passe Dampdelejerne, som forsyne Apparaterne med Varme om Vinteren. Deres Antal er 37, og deres Forhold ere i de senere Aar undergaaede en Forandring, som har bragt nogen Misforståelse imellem dem, idet deres økonomiske Vilkår ved denne Forandring ere blevne mindre gode, end de vare tidligere. Indtil 1889 vare de om Vinteren, naar de vare beskæftigede med det Arbejde, som egentlig er deres Bestilling, lønnet med 80 Kr. om Maanedet. Om Sommeren bleve de ligesom nu anvendte til Konduktørtjeneste eller som Kontrolbetjente og vare den Gang lønnet med en daglig Løn af 2 Kr. 25 Ø. Den Forandring, der er sket i deres Forhold, bestaar deri, at de i Stedet for at være paa maanedlig Løn komme paa ugentlig Løn saa vel om Sommeren som om Vinteren. Den ugentlige Løn om Vinteren er fastsat til 14 Kr., og dertil erholde de Milepenge i Lighed med de lavest lønnetede Konduktører, hvilket gennemsnitlig

bliver ca. 28 Kr. om Maanedet, derunder indbefattet Benge for Matteløgis. Den Funktion, de have at udføre, er efter min Mening af temmelig stor Vigtighed og kræver en meget stor Paapasselighed. Dertil er den i ikke ringe Grad anstrengende. Det er saaledes med disse Folk, at de maa møde 2 1/2 à 3 Timer tidligere end det øvrige Togpersonale, i alt Fald tidligere end Konduktørerne, idet de skulle sørge for, at Redelen, som de skulle passe, er i Stand til at forsyne Vognene med tilstrækkelig Varme; deres daglige Arbejde bliver derved 4 à 5 Timer længere end det øvrige Togpersonales, navnlig det kørendes. Dertil kommer, at Arbejdet er en Del usundt og kræver stadig Paapasselighed, og at de foruden at passe Dampdelejerne undertiden skulle passe Bremsen og ligesom Konduktørerne være indpøvede i den almindelige Sikkerhedstjeneste ved Togene, idet de ogsaa om Sommeren skulle gøre Tjeneste som Konduktører. Om Sommeren stiger deres ugentlige Løn til 16 Kr. 80 Ø. og dertil endvidere Milepenge som Konduktører. Det er disse Lønningsforhold, som de mene, stille dem noget ugunstigere i økonomisk Henseende, end de vare tidligere, og de kunde ønske at komme tilbage til at blive satte paa maanedlig Løn i Lighed med Konduktørerne, og at deres Lønningsforhold i det hele taget kunne blive ordnede paa samme Maade som Konduktørernes. Der er navnlig to uheldige Omstændigheder, som ere trykkende for dem. Om Efteraaret, naar Sommerforløjen hører op, og inden den egentlige Vinterforsel er begyndt, og deres Funktion kan begynde, er der en Maanedstid, hvor de skulle arbejde paa Værkstederne, og der have de kun Vinterløn, 14 Kr. ugentlig, uden Tillæg af Natpenge og Milepenge, som de have, naar de køre. Derved lide de et økonomisk Tab, blive flettere økonomisk stillede end de Folk, der køre med Togene. Dernæst er der ogsaa den Omstændighed, at naar de blive syge, ere de ugelønnede uheldigere stillede end de maanedslønnede. Medens disse i alt Fald for en Tid oppebære deres Løn under Sygdom, bortfalder de ugelønnedes Løn straks, naar de blive syge, og den Hjælp, de saa af Jærnbanens Sygefasse, indtræder ikke, før der er gaaet to Dage af Sygdommen; for de første to Dage erholde de altsaa intet. Den Understøttelse, de saa af Sygefassen, beløber sig kun til 1 Kr. 50 Ø. daglig, og de ere forpligtede til ikke at tage Hjælp af nogen anden Sygefasse — det er dem ikke forbudt at være Medlem af andre Sygefasser, men de maa ikke tage imod Hjælp deraf. Deraf ses, at der er en væsentlig Forskel paa deres økonomiske Stil-